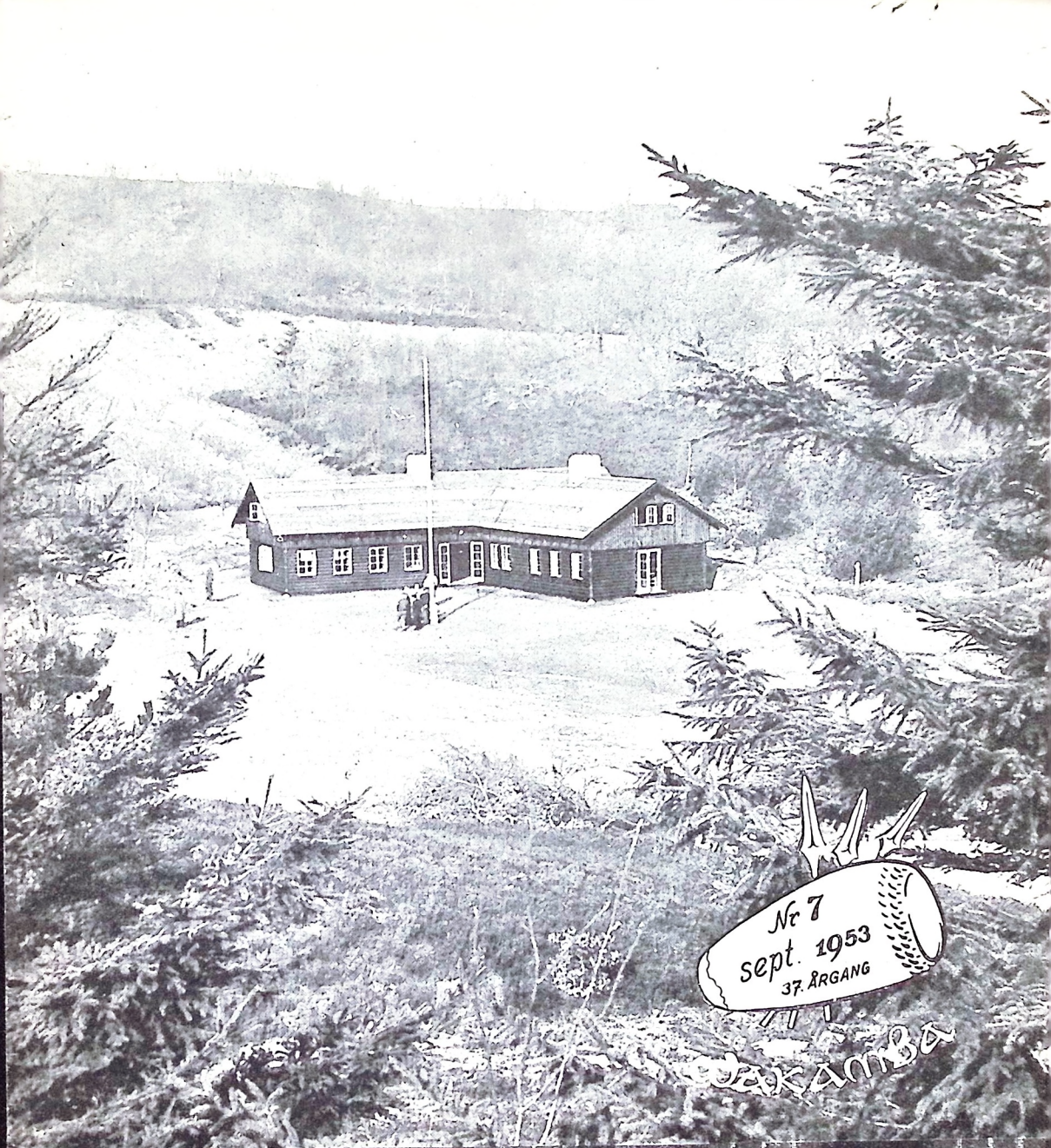

Nr 7
sept. 1953
37. ÅRGANG

SPEJDERNE

SPEJDERNES MAGASIN

Wakambaens resultater

Division	tropp	patrulje	titkamp	spare-time	nattløb	lejrspor	turn-out	hike	total	nr.
Århus	7. Århus	Mårene	20	8	19	116	28	80	271	
	7. Århus	Ulve	23	3	19	99	42	87	273	
	10. Århus	Hajen	29	5	20	99	56	110	319	
	10. Århus	Ørreden	27	9	0	111	56	95	298	
Axelstad	Kongsvang	Ryler	38	10	11	98	42	83	282	
	Frie Fugle	Falke	45	10	9	103	28	114	309	
	Frie Fugle	Svaler	42	12	16	87	28	105	290	
Bernstorff	1. Charlottenl ..	Glenter	47	10	14	102	42	115	330	13
Brønshøj	1. Bellahøj	Ørne	30	9	9	77	42	119	286	
Djursland	1. Husum	Hjorte	36	15	23	73	42	105	294	
	1. Galten	Kuduer	40	9	20	126	56	125	376	3
Dyrehave	1. Ørdrup	Måger	57	14	30	115	56	133	405	1
	1. Ørdrup	Ræve	33	10	26	98	56	130	353	7
Ejer Bavnehøj	Fæstningsdr.	Ugler	46	14	12	141	56	95	364	5
Frederiksberg	Falkonertr.	Tiger	30	6	11	67	28	93	235	
Frederiksborg	Chr. d. IV	Hjorte	38	7	12	119	56	99	331	11
	Chr. d. IV	Panther	41	10	21	116	42	90	320	19
	Chr. d. IV	Ørne	56	15	25	107	56	132	391	2
Godthåb	3. Godthåb ..	Jagtfalke	42	9	13	77	28	95	264	
Grænse	4. Godthåb	Falke	40	7	22	102	42	98	311	
	1. Graasten	Bæver	22	7	11	85	42	78	245	
	1. Sønderborg	Ørne	37	13	18	87	42	105	302	
	1. Tønder	Ravnene	42	7	12	97	42	102	302	
Grøndalsvænge	1. Grøndalsv.	Hjorte	30	14	27	90	42	110	313	
Hejmdal	Fuglebakken ...	Spætter	18	9	9	78	42	93	249	
Hertug Knud	Sct. Poul	Elefanter	23	8	7	82	28	90	238	
Hærulf	1. Gram	Viber	23	13	28	91	56	89	300	
Kronborg	Kong Erik	Ulvne	69	18	27	98	42	117	371	4
Nordvest	2. Thisted	Egern	28	10	6	85	42	113	284	
Nordvestfyn	1. Bogense	Rævene	28	10	4	107	42	101	292	
Nyboder	1. Nyboder	Ulkene	47	10	25	98	42	95	317	
Nørrejydske	Jens Bang	Bjørne	42	12	7	116	42	104	323	16
	Skipp. Clem. .	Leoparder	37	15	15	107	42	104	320	19
	Laksetroppen	Viber	36	8	4	90	42	81	261	
Odense	1. Odense	Hjorte	34	4	20	89	42	134	323	16
	3. Odense ..	Moseugler	49	9	12	93	42	126	331	11
	5. Odense	Viber	57	12	13	99	28	111	320	19
Rolf Krake	1. Glostrup	Tigre	23	10	17	122	42	108	322	18
Skjalm Hvide	Vald. Sejr ...	Bamserne	32	12	16	113	70	101	344	9
	Dr. Margrethe ..	Ulvne	22	7	11	97	42	104	283	
St. Blicher	1. Silkeborg	Ørne	53	12	21	118	42	115	361	6
	1. Hedetrop	Panther	51	13	15	82	56	116	333	10
Sundby	1. Sundby	Falke	34	14	21	108	28	102	307	
Svend Gønge	1. Kong Volmer ..	Viber	32	6	13	73	28	80	232	
	1. Maribo	Pioner	36	9	28	91	56	104	324	15
	Nr. Alslev, .	Rikki Tikki	48	11	10	87	42	90	288	
Søborg	1. Søborg	Måger	54	15	24	106	28	126	353	7
	1. Ballerup	Høge	24	10	13	97	42	110	296	
Sønderbro	6. Sønderbro ..	Tigren	20	5	3	78	28	75	209	
Vald. Sejr	1. Rudkøbing	Viber	29	9	13	80	42	87	260	

2 nye Duelighedstegn

Færdelsmærket og FN-mærket

Tager I nogen duelighedstegn i din patrulje, eller har I allerede fundet ud af, hvor mange der kan erhverves med mindst mulig anstrengelse og så har nøjedes med dem?

Det sidste er ikke så godt, for der ligger en værdi i at udføre et stykke arbejde, for disse duelighedstegn, hvad enten det er den enkelte spejder, der arbejder med dem, eller hele patruljen måske er blevet enige om at tage dem. Og der er jo nok at vælge imellem, så man let kan finde en interesse, der kan opdyrkes.

Færdelsmærket

Korpset har nu taget to nye duelighedstegn op, som nok vil interessere nogle af jer. Drøft dem i så fald med jeres PF og TF. Det første er færdelsmærket. Tro nu ikke, at det er noget med »kioskspring« og at køre uden hænder. Dette mærke er ikke så meget for kunstcyklisterne, der henvises til at drive deres virksomhed på privat grund i største stilhed. Nej, her gælder det den hensynsfulde manøvren i færdse-len. Kravene taler for sig selv:

Spejderen skal:

1. Kende de almindelige regler for fodgængeres og cyklisters færden som angivet i færdselsloven.
2. Kende færdselstavlerne.
3. Kende trafikreguleringstegnene.
4. Kende hovedvejene indenfor sin landsdel.
5. Kunne undersøge om cyklen er i forsvarlig stand og kunne afhjælpe de fejl, der er af betydning for færdselssikkerheden, således kunne fastspænde styr og stramme kæde, kontrollere om hjulophængning, griber og bremse er i orden, efterse klokke og lygte, skifte pære samt foretage en lapning.
6. Aflægge en bremseprøve.
7. Bestå en cyklistprøve efter de af justitsministeriets udvalg for

større færdselssikkerhed udgivne retningslinier.

De fleste af tingene synes I måske, at I allerede kan, men tag nu fat og praktiser dem, så skal det nok vise sig, at der er et og andet, der trænger til mere indøvning. — Har I allerede i skolen taget cyklistprøven, kan det gælde til punkt 7, men ikke for de øvrige punkter.

FN-mærket

Det andet nye mærke er FN-mærket — altså noget om kendskab til og forståelse af andre nationers forhold. Det lyder måske knap så spændende, men hør blot kravene, så vil du indse, at der er en god del praktisk arbejde i det.

Spejderen skal:

1. Have kendskab til mindst tre fremmede landes folk, geografi og historie. Landene skal være beliggende i tre forskellige verdensdele.
2. Have korresponderet regelmæssigt og i mindst 6 måneder med en udenlandsk spejder.
3. Have kendskab til spejderbevægelsens internationale opbygning og det internationale spejder-samarbejde (konferencer, jamboreer, rovermoots, gilwelltræning, indabas osv.).
4. Have lavet et album eller en scrapbog omfattende et tidsrum af mindst 6 måneder, som giver udtryk for, hvad der har rørt sig nationalt, sportsmæssigt, kulturelt og spejdermæssigt i et fremmed land (f. eks. i tilknytning til pkt. 2 og 7 C).
5. Kunne gøre rede for hovedpunkterne i FN's grundlov, formålet med og opbygningen af FN og hovedretningslinierne i menneskerettighedserklæringen.
6. Kende FN's og mindst 15 medlemslandes flag og beliggenhed.
7. Og endvidere have kvalificeret sig i mindst eet af følgende tre punkter:

A. Have deltaget i praktisk hjælpearbejde af international karakter f. eks. ved indsamling af hjælp til nødstedte eller ved assistance ved hjælpetransporter.

B. Skrive en kort artikel om et af tidens verdensproblemer.

C. Have deltaget i en lejr eller hike i mindst fem dage med udenlandske spejdere og ført en fyldig dagbog herover.

Som du vil se, kan de fleste af punkterne give morsomme og for-nøjelige oplevelser. Punkt 5 synes du måske ser lovlig videnskabeligt ud, men bed din TF rekvirere billedtavlen om menneskerettighederne til ophængning i tropslokalet, så vil du se, at det er helt interessant og ret let at fatte. I kan også få et flagkort, der kan hjælpe jer over punkt 6.

Punkt 7 B er heller ikke umiddelbart tiltalende, men det slipper I jo for, hvis I har lejlighed til at klare enten punkt 7 A eller 7 C, der uægtelig er mere udbytterigt.

Når sommerferien er vel overstået, så hold en palaver i patruljen og undersøg, om der er stemning for noget af dette nye stof. Er der det, føres det på rette tid og sted frem for patruljeførerrådet, de vise mænd, der lægger programmet og grubler over troppens ve og vel. God jagt!

Thorkild Glad.

I næste nummer
finder du
**DEN STORE
REPORTAGE**
fra WAKAMBAEN
i Zululand.

Væk med de sidste Skovsvin!

LÆS DENNE
ARTIKEL OM
SKOVSVINENES
HÆRGEN I
DANSKE SKOVE

De er faktisk sjove, disse billeder her på siden med skovsvinet, der fra indelukket ved Klampenborg transporteres til Århus, hvor det blev brændt på et kæmpemæssigt Sct. Hansbål under overværelse af tusinder af mennesker.

Dermed er det skovsvin væk — men der er mange af dem endnu. Vi kender alle nogle, og vi har faktisk pligt til — vi spejdere (slå jer på brystkassen, please!) — til at fjerne de sidste fra den frie natur, som er vort tilholdssted.

Du kan bedst virke ved dit eget eksempel og altid optræde korrekt, hvor du kommer i skoven — i uniform eller uden, men hjælp også andre på glad. Fortæl dem, hvor vigtigt det er, at skovene ikke svines til med alskens ragelse — og ser

du noget ragelse, nup da straks anledningen til at gøre dagens good-turn.

Men lad os se, hvordan vi skal gøre:

Madpapir og æggeskaller

skal væk. Bedst er det at tage det med hjem igen. I rygsækken med det og hjem i skraldespanden. Du kan også grave det ned på stedet — et diskret sted — så rådner det hurtigt og er væk. Flasker og glasskår kan derimod ikke rådne. De skal med hjem. Glasskår er overordentligt fralige ting. Du har sikkert set en ødelagt fod med et dybt snitsår forårsaget af glas på stranden eller i selve vandet. Hør nu engang: — alene på badestranden ved Italiensvej i København har samariter-vagten i eet år behandlet 800 fodlæsioner. Det er dog en post.

Vilde planter.

Du kan godt plukke en buket anemoner med hjem, når der er nok af dem på stedet, og du kan også godt plukke blåbær eller vilde jordbær på et dige. De kommer igen næste år, men lad være med at rive rod og jordstængel med op — så kommer de ikke igen. Sjældne planter skal man holde sig fra — en skønne dag kan de være helt udryddede, og det har ingen af os interesse i.

Iøvrigt forstår jeg slet ikke, at man absolut skal plukke noget med hjem, fine buketter, der kommer

hjem halvdøde og med nedhængende blomster. Vil du se planter — gå da ud og se dem, hvor de hører hjemme, glæd dig over dem og lad dem i fred.

Du kan godt

skære bøgeregne af bøgetræer, der er over 10 meter høje (i statsskovene), men de små træer skal have ro til at gro op, og man kan ødelægge ganske utroligt meget ved at vade gennem nyplantninger. Tænk på det, gå udenom og lav dine patruljefølger andre steder. Læs iøvrigt opslagene ved skovindgangene. Der står, hvad man må gøre — og ikke gøre.

Der er endnu

nogle mennesker (selvfølgelig ikke spejdere), der finder det smart at skære deres flotte forbogstaver — eller hele navn i træer. Det er det glade vanvid! Sæt i hvert fald din adresse ved, så kan skovfogden da hitte dig igen og opkræve bøden.

Derimod kunne

jeg næsten tro, at der endnu fandtes nogle spejdere, der ikke ved, at man skal lade brændestablerne i fred. Brændestablerne er jo værdifulde sager og anden mands ejendom. Man finder dog ikke på at splitte landmandens kornneg. Hvorfor så vælte brændet?

Der er også nogle, der finder det sjovt at vælte stenene ned fra de gamle stendiger, der mange steder

indhegner skovene. Man behøver såmænd ikke at gøre det med vilje, men kan gøre det alene ved at rende rundt på diget. Tænk på den møje, hvormed vore forfædre har bygget disse diger. I dag bygges de ikke mere — stenpriserne er for høje.

De høje ståltrådshegn

omkring nyplantningerne laves for at hindre hjortene i at ødelægge de nye træer ved at gnave af dem. Den, der ødelægger et sådant hegn eller glemmer at lukke et led i hegn, kan — uden at vide af det — blive skyld i, at ungskoven bliver ganske ødelagt. Nu ved du det!

Uforsigtighed med ild

— blot en enkelt cigaret eller en henkastet tændstik — kan være årsag til, at hele værdifulde plantager brænder. Det er jo pip. Uden for vintermånederne er det overhovedet ikke tilladt at ryge i statens skove og på dens hedearealer. Samme hensyn tages til private skovejere, der jo i virkeligheden udmærket kunne lukke skovene, deres private ejendom, helt for andre. Det er en venlighed, når de ikke gør det, og hensynsløse optræden vil kun forårsage, at endnu flere mister tålmodigheden og lukker. Pas godt på dit bål — du fik jo lov til at tænde det, fordi man havde tillid til dig!

En grøft

har en betydning — den skal lede vandet bort, så lad være med at ræde jord eller sten ned i den. Før eller senere kan vandet ikke passere. Det er dumt, og koster ejeren mange penge alene til oprensning. Nogle morer sig med at tilstoppe grøfter og standse strømmen i bække og åer, blot for at lave et mægtigt vandfald. Det er faktisk en sjov sport og spændende — men det gør man nu engang ikke. Lav hellere en havn ved stranden.

Skilte

er købt af skovejeren og sat på op med et ganske bestemt formål. Det er tåbeligt at ødelægge dem. Find noget andet at kaste mod. Du kaster da ikke mod vinduerne i dit eget hus?

Hver eneste mark

og eng har en værdi — ofte en ganske betydelig værdi. Hold dig fra de marker, hvor der græsser kreaturer.

Almindeligvis kan man få lov til at passere, hvis man ikke er for mange og færdes stille. Skræm ikke tøjrede dyr. De river sig løs — atter ulejlighed og omkostninger for ejeren. Undgå enge med højt græs — lige til at blive slået, og de dyrkede marker går man ganske uden om. Husk, at landmanden skal luge eller holde hver eneste kvadratmeter ren, så han kan få det fulde udbytte af marken. Huskede du at lukke leddet?

I tidens løb

er mange dyrearter her i landet blevet udryddet på grund af, at mere og mere land er blevet dyrket og taget ind til bebyggelse. De dyr, der er tilbage må vi alle værne om, og vi må være i første række.

Når hjortene sætter kalve eller lam, skjuler de dem i tætte krat eller brændenældeskov. Finder du et sådant, lad det i fred og gå straks bort. Nogle er så naive, at de klapper dyret, og moderen vil måske ikke mere kendes ved det. Det kan kun sulte ihjel, og det er ikke spor hyggeligt. Mange tror, at lammet er forladt af moderen, men det er ganske overordentlig sjældent. Moderen skal nok være i nærheden.

Dette forhold med ungerne gælder næsten alle dyrearter, så lad dem i fred.

I dyrehaver ynder mange mennesker at fodre dyrene med wienerbrød og gammelt brød. Det er direkte skadeligt. Dyrene vænnes til menneskene og bliver tamme, og du ved, det mister sin skønhed og naturlige skyhed. Det bliver »zoo-dyr«-udstilling. Mange, mange af disse wienerbrøds-hjorte må senere skydes ned.

Lad din hund

blive hjemme eller før den i bånd. Alt for ofte går naturen over opugtelsen, og den store jagt på agerhøns, fasaner, råvildt og harer sætter ind, og mange kyllinger, lam og killinger må lade livet.

Masser af fugle

har deres rugesteder i buskadser og krat. Det skal man tænke på i forårsmånederne og de tidlige sommermåneder. Følg stierne og lad være med unødige råben. Opdager du en fuglerede, behold da hemmeligheden for dig selv. Rør ikke ved rederne, hverken æg eller unger.

Læs videre side 127.

Ødelagt stendige

Opdæmmet grøft

Brændet spredt for alle vinde

Ned i grøften med træet — ak ja!

SCT. GEORGLØBET 1953

Med Odense-spejdere på alle tiders øvelse

Hans Majestæt Kong Frederik d. 3die sad en kold forårsdag i 1658 i sit arbejdsværelse på Københavns slot, da kansleren ilsmot og med bestyrtelse indfandt sig i Hans Majestæts gemak. Den tidende, han havde at forebringe monarken, var yderst foruroligende.

Kongen gav ordre om, at skriveren straks skulle indfinde sig for at udfærdige flere kongelige håndskrivelser, blandt andet et til gøngerne, hvori det pålagdes dem »at gifve fremmøde på Oremandsgaard den 18. Aprilis Klokken syv slet slagen ved Vesper« for der at modtage nærmere direktiver.

På den fjortotalte dag og tidspunkt mødte de mange gønger forventningsfulde frem ved Oremandsgård (Lohals gård). Kort efter kom borgmester Nansen tilsyn på gårdens trappe og oplæste den kongelige skrivelse. Af hensyn til sikkerheden havde man i det kongelige »Cantzeli« valgt den fremgangsmåde at lade de mange rare dalere bringe til København i 17 mindre partier.

Klokkerne ringer

Klokkerne i Hov kirke havde knapt ringet solen ned, førend det vrimlede med gønger ved kirken, hvor stedets præst, den lærde magister Müßelmann, der havde stakaterne i forvaring på kirkens loft, overdrog disse til gøngerne. Han meddelte dem samtidig, at deres

kammerat, Ib, var blevet fanget af svenskerne, men kunne ikke oplyse noget om, hvor han var ført hen.

Ude sønderpå i en gammel, faldefærdig rønne sad den samme aften en gammel kone, hvis frastødende træk yderligere fremhævedes, hver gang hun åbnede munden og derved fremviste nogle enkelte gule tænder. Hun grublede over de kort, hun som en »stjerne« havde lagt foran sig på bordet, som svagt oplystes af en tælleprås. Da rejste hun hovedet og lyttede, der lød trin udenfor, og kort efter bankede det på døren. Hun strøg hurtigt kortene fra bordet og lukkede op. En flok gønger trådte nu ind og fyldte den lille stue, hvis indehaver var deres gode bekendt, Kulsoen. Da de noget senere forlod hytten, havde de ved snedighed fundet ud af, hvor Ib sad fangen.

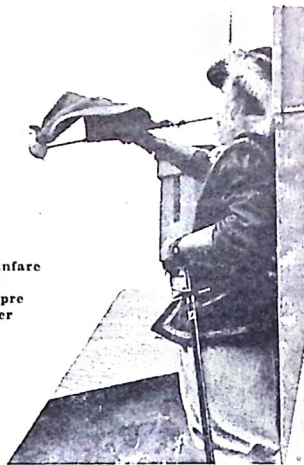
I fangekælder

På Gjorslev slot (Stensgård) havde kaptajn Mannheimer med sin batalion opslået sit hovedkvarter. Man svirede, alt imedens man lod vinkælderens beholdning af den ædle drue vederfares retfærdighed. Men i den mørke fangekælder lå vor brave Ib på det fugtige stengulv. Da hørte han puslen udenfor jerngitteret; det var hans kammerater, der ad denne vej søgte at komme i forbindelse med ham.

Hviskende gav han dem besked om straks at søge til Stoense kirke.

Svenskerne huserede overalt i terrænet, så forsigthighed var meget tilrådelig. Da man nærmede sig kirken, så man blinkende lys forude fra tårnet. Det var to gønger, Jes og Tam, der gav besked om, at kysten var klar, så man uden frygt kunne nærme sig. Gøngerne

En fanfare
hilses
de tapre
Gønger

var uforfærdede og steg til vejrs over korets spidse buer. Her havde den lille Palle Hønsedreng, der var gøngernes gode hjælper, henlagt et stykke birketræ, på hvilket han havde skrevet svenskernes løsen: »Med Karl den Tiende og Mannheimer for Sveriges Ære«.

Som en tak for gøngernes bedrifter havde de svenske besluttet at sprænge den lille landsby Holtug (St. Snøde) i luften. En stor Tønde krudt var allerede anbragt i den lille sø, der stöder op til byen, og lunten ville tændes så snart det brændende lys, der var stillet oven på tøndens, var brændt ned til den. Det var i sidste øjeblik, gøngerne nåede frem og ved hjælp af lange reb, forsynede med sten i den ene ende, fik lyset slukket.

10 tønder krudt

På den videre vej gennem natten nåede man til kysten. Her traf man Jes Skovfoged, der havde bjergtet sig forskellige fødevarer. Skjult i træerne hang nogle gode sider flæsk, ligesom der under nogle buske lå en del grøntsager gemt af vejen. Thi svensken tog alt, hvad han stødte på. Det blev ud på natten, og man sneg sig frem langs hegn og krat til Høffdinggård (Nedergård), hvor man ved hjælp af det svenske løsen ville skaffe sig adgang for at søge efter Svend Gønge, deres fører. Da man kom til gården, var den lige blevet erobret af de danske under anførsel af Kaj Lykke. Bedst som man skulle

Kong Frederik den III og dronning Sofie Amalie på »Københavns slot«

til at søge hvile for natten, hørtes anskrig og et vækkeursdikken. — Hvad mon det betød? Jo, dybt i kælderens gemtes 10 tønnder krudt, som, ja det drejede sig måske om sekunder, ville sende gården og dens beboerne ud »hinsidan« i himmelrummet, såfremt ikke den tikkende helvedesmaskine, der var svenskens farvel, blev standset.

I det årle dagry drog man videre og lagde vejen over Svalebølle, hvor man traf den lille Palle, hønse-drenge fra Jungshoved. Han fortalte Gøngerne, at Svend sad fangen på Jungshoved slot (Egelykke), og at man måtte haste med at komme did for at befri ham. Slottet var tæt besat af fjendens soldater under kommando af oberst Esner. Skjult i kratet udenfor slottet mødte man Ib, der underrettede dem om, at Svend var befriet, men at svenskerne nu havde fanget Hartvig, en af gøngerne, hvorfor et forsøg måtte gøres for at få ham bragt fri igen. Svend Gønge selv var draget sydpå og havde i den jættestue, hvor han havde overnattet, efterladt underretning om, hvor de kunne træffe ham.

I ly af skovtykningen ved Skovtofte holdt Svend sig skjult. Her mødtes han med sine folk og gav dem de fornødne ordrer. Mange svenske patruljer sværmede omkring, og for at undgå disse lagde man vejen gennem nogle store

Kulsoen viser sig

mose- og engdrag. En å voldte en afbrydelse i gøngernes færd, indtil en primitiv broforbindelse med den anden bred var etableret. Medens dette brobyggeri stod på, så man vores gamle kending, Kulsoen, komme rokkende med sin knorte-kæp og luske rundt; hvad bragte hende hertil, var det mønteposerne, hun var ude efter?

Nu var residensstaden i sigte. Et lille nap endnu og man stod bag de skærmende volde. Vagten på tårnet på Københavns slot (Tranekær) blæste en gjaldende fanfare, hver gang et hold gønger viste sig foran slottet. Men hellebardisterne, der stod vagt foran portindgangen, indlod ingen, uden at de gav det danske løsen: »Jeg vil dø i min rede, hvilket gøngerne var underrettet

om. Kaj Lykke, kongens drabant-høvding, kom til stede og førte gøngerne ind på slottet, hvor hans majestæt egenhændigt modtog de lykkeligt hidbragte pengeposer.

Svenskekrigens heldige afslutning fejredes med en stor fest. Her kom Deres Majestæter Kong Frederik d. 3die og Dronning Sofie Amalie' til-ligemed deres følge til stede.

Hans Majestæt overrakte de bedste gønge-hold medaljer og diplom, prægede og udfærdigede i denne særlige anledning. Svend Gønge blev, som tak for sine store tjenester for riget, ophøjet i adelsstanden og forlenet med Lundbygård på Sjælland, og vor brave Ib, tate-ren, blev gjort til en fri og ærlig mand.

Det var beretningen om Sct. Georgsløbet 1953, 5. Odense Sct. Georgs trops store årlige traditionsløb, og i år det 10. i rækken. På grund af jubilæet sat særligt flot op med masser af hjælpere og med en gennemført kostumering af disse. Det var »Gøngehøvdingen«, som Carit Etlar skrev den, vi oplevede hin week-end den 18.—19. »Aprilis«. — Løbet foregik på Langeland og blev gennemført takket være stor imødekommenhed fra lokale ejendomsbesiddere side. Således var Tranekær slot, hvor den effektfulde afslutning fandt sted, velvilligt stillet til rådighed af lensgreve Ahlefeldt.

Dick.

VÆK MED DE SIDSTE SKOVSVIN!

(Fortsat fra side 125)

Forældrene skræmmes væk og kommer måske slet ikke tilbage til reden igen.

Ægsamleri

er et pæner ord for ægtyveri. Så er det sagt. Nogle drenge finder morskab i at opspore reder og måle æggenes størrelse. Mål noget andet, please — træers vedmængde, telefonpæles omkreds eller din fars højde hat.

Mågeæg til spisebrug må i de store kolonier indsamles indtil den 25. maj, såfremt man har ejerens til-ladelse dertil.

En kanotur

er alle tiders oplevelse, men hvem tænker på, at mange af vore svømme-fugle, rørsangere og andre, der før kunne have deres reder i fred

i rørsumpene langs åerne og sø-bredderne, nu har måttet fortrække, fordi eventyrlystne kanofolk finder det spændende at stige ind gennem disse rørskove. En skov-rider beretter endog, at kanoroere har brugt andeæg som kasteskyts. — Ja, det passer!

Forøvrigt er ifølge jagtloven alle dyrs yngel og fuglenes reder, æg og unger fredede. Overtrædelse medføre bødestraf.

Slangebisser,

der bruges til at skyde efter fugle med, bør brændes straks. Den kække jæger opnår oftest kun at skam-skyde fuglen (brække et ben eller den ene vinge), og de færreste er så kække, at de bekymrer sig om at søge efter den skamskudte fugl. Kan man det?

Snoge, firben,

frøer og tudser er noget af det mest vælgeløse, man har, og mange synes, de er ækle, så de udsættes meget ofte for groft dyrplageri. Salamandre i syltetøjsglas er også dyrplageri (salamanderen lever kun i vand i forplantningstiden — ellers på land). Akvarium er ikke bedre.

Lad naturen passe sig selv, nøjes med at være tilskuer til alt det derude — og det er ganske overordentligt spændende.

Ja, der er noget at gøre. Skovriderne over det hele land har indsendt rapporter over skader, der forvoldes i deres skovdistrikter. Jeg har læst lidt i disse rapporter, og der er mange kedelige ting at læse om, men jeg må da sige, at der siges en del pæne ting om spejdernes opførsel i skoven. Lad os gøre den endnu bedre.

Gamle Vildsvin.

BEREDSKABSMÆRKET

LONELY BULL fortæller denne gang om sårbehandling og transport.

2. Sårbehandling.

a. Større sår. Her må kun anlægges en steril forbindelse — derpå lægebehandling.

b. Småsar og hudafskrabninger. Rens først omgivelserne og derpå selve såret. Anvend kogt koldt vand — evt. kloraminopløsning eller brintoverilte (sidstnævnte er yderst virksom til fjernelse af snavs). Efter rensningen skal såret jodes — enten med en stænkeflaske eller med jod på en lille vatpensel — derpå jodes omgivelserne. (Aldrig jod på et stykke gaze, der lægges på — og aldrig en jodspø i såret). Tilsidst anlægges steril forbindelse eller et plaster.

c. Forbrændinger.

Første grads forbrænding. Det rødmer evt. med hævelse af huden og svien. Behandling: luk luften ude fra forbrændingen enten ved pudring med børnepuder, talkum eller kartoffelmel, eller påsmør salve f. eks. chloraminvaselin. Evt. anlægges en meget løs forbindelse (linned).

Anden grads forbrænding. Stærk rødme, blæredannelse og smerter. En større anden grads forbrænding, dvs. flere blærer, kræver lægebehandling, og der må kun anlægges en steril forbindelse efter dækning med chloraminvaselin. — En mindre anden grads forbrænding skal behandles på følgende måde: En lille, ikke smertende blære lader man urørt, hvorimod der på en

stærkt smertende blære klippes et lille hul med en godt flambet saks ved randen af blæren. Gaze-forbinding med chloraminvaselin.

Tredie grads forbrænding. Sår med skorpedannelse og forkulning. Rør ikke ved såret — læg steril forbindelse og altid lægebehandling. Forbrændingens farlighed afhænger mere af udstækningen end af graden. Særlig for børn kan selv ret begrænsede forbrændinger frembyde stor risiko.

d. Kvæstelser. En kvæstelse er en indvendig sponderrivning af muskelvævet. Der fremkommer en hævelse (en bule), som skyldes karbristninger. Blodudtrædninger farver huden rød-blå og efterhånden skifter farven til brunt, gult og grønt.

En mindre kvæstelse behandles med kolde kompresser, der ofte skiftes — eller ved at holde en kold genstand på stedet med et let tryk.

En større kvæstelse skal lægebehandles.

Ved underlivskvæstelser må patienten under transporten lejes med let bøjede knæ og ved brystlæsioner halvt siddende.

Aldrig varme omslag ved kvæstelser.

3) Transport af tilskadekomne.

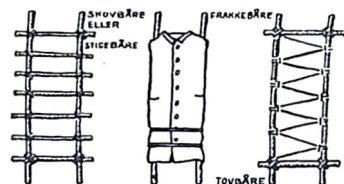
Såfremt en transport skal ske over ganske kort afstand, kan patienten bæres, — enten ved hjælp af bære eller slet og ret ved en eller flere hjælpere.

Er der ikke en bære til stede, kan en nødbære riges til af utallige materialer.

Ved større læsioner vil en bære altid være påkrævet.

Transport over længere afstande bør altid ske kørende. Bedst er naturligvis en ambulance, men i

katastrofesituation kan det være nødvendigt at tage såvel varevogne, lastbiler som hestekøretøjer i brug. Det gælder først og fremmest om, at transporten bliver så hensynsfuld som muligt. En rolig og hensynsfuld transport er vigtigere end en forjaget »brutal« transport. Altså: skynd dig langsomt.

3 forskellige typer båre

4. Elektriske ulykker

sker under et bombeangreb som oftest ved nedfaldende ledninger (men kan naturligvis også ske ved uforsigtig omgang med elektriske installationer). Patienten befries for ledningen, eller fra den, efter at man har sikret sig, at strømmen er afbrudt. (Der er ikke noget absolut isolerende mod højspænding). Er patienten bevidstløs, skal han straks have kunstigt åndedræt — og behandling af eventuelle brandsår m. m. kommer i anden række. (Dog må en pulsåreblødning behandles først). Patienten bør altid bringes under lægebehandling.

EFTER SÅRETS RENSNING

DEREFTER LÆGGES GAZEKOMPRES

BEHANDLES SÅRRANDEN MED JOD

OG ENDELIG VANDSKYENDE VAT OG GAZE BIND PÅ.

Forsidebilledet

er et kig mod korpsets nye førertræningshytte »Ryekom« fra en af de store lyngbakker.

Der går frasagn om

en patrulje, der havde en kiste i sit lokale. Kisten var lukket med 7 hængelåse, og der eksisterede kun en nøgle til hver lås, og hver spejder havde sin nøgle.

I kisten var alle patruljens sager, såsom blyanter, papir, knobreb, dagbøger osv. Udover det lidt mere sædvanlige var der en træklods. Hvad patruljen brugte den til, er der vist ingen ud over de 7 medlemmer der ved, men en ting vides: Det var umuligt at holde patruljemøde, uden at denne klods kom på bordet.

Men tilbage til låsene. Man kunne altså ikke komme i kisten, uden at alle patruljens medlemmer var til stede, og man kunne ikke holde patruljemøde uden den gamle klods. Det eneste, der var at gøre, var at møde op.

Der er aldrig nogen, der ikke møder i den patrulje. Den vandt forresten divisionsturneringen. Det var også den patrulje, der slæbte rundt på en kæmpetotempæl, der var så tung, at alle patruljens medlemmer måtte slæbe med. Hvorfor? Det gav et vældigt samarbejde, når de var nødt til at arbejde i fællesskab.

Hvorfor blev den patrulje så god? Jo, de havde fundet ud af, at patruljen kun arbejdede helt godt, når alle var med. De delte opgaverne imellem sig, og så gik det som det skulle. — Det var ikke en eller to mand, der lavede det hele. Nej, de var med allesammen.

Det vil blive det samme med os, hvis vi mødte alle sammen til hvert møde, delte opgaverne imellem os og hængte i.

Prøv engang!

Louis.

KROKODILLESANGEN

kender mange spejdere sikkert allerede, og nu har Torben Wolff og Mynster oversat den til dansk. Den kommer til at se sådan ud:

Den danske tekst

1. En sommerdag
2. frøken Frandsen red i mag
3. på en krokodilles ryg.
4. Hun sa' om ham:
5. »Åh, han er så sød og tam,
6. og jeg følger mig så tryk«.
7. Dillen blinkede' for sig selv,
8. mens hun vinkede farvel
9. med et stort troskyldigt smil.
10. Men da rejsen var forbi,
11. var damen inden i —
12. og nu smilede vor krokodil.

Den engelske tekst lyder sådan:

She sailed away
on a lovely summerday
on the back of a crocodile.
»He is«, said she »he's as tame as
he can be«
»I'll ride him down the Nile«
the croc' winked his eye
as the lady said good-bye
wearing a sunny smile
but at the end of the ride
the lady was inside
and the smile was on the crocodile.

Og bevægelserne er sådan:

1. Højre hånds pege- og langfinger
overskrævs på håndroden af ven-

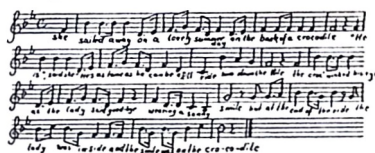
stre hånd, der samtidig foretager
bølgende bevægelser.

2. Begge arme hæves bagud over
hovedet.
3. Som 1.
4. Højre hånd holdes op til munden.
5. Højre hånd stryger venstre over
håndryggen.
6. Højre hånd lægges mod de sam-
menlagte hænder.
7. Højre tommel- og pegefinger
spærrer højre øje op.
8. Vinken med højre hånd.
9. På »smile« stikkes lillefingrene
ind i mundvigene, og der trækkes
gødt til!
10. Som 1.

11. Højre hånd glider udenom og
ned under venstre, der derefter
vendes, så håndryggen vender
nedad.

12. Fingerspidserne klappes mod
hinanden (som en efterligning af
»dillens« gab).

Og noderne ser du her. Prøv blot!

Nu 22161 medlemmer i korpset.

Korpsmønstringen på Sct. Georgsdag viste en fremgang på 357 medlemmer.

	1953	1952	
Ulve.....	9876	9564	+ 312
Spejdere.....	7850	7824	+ 26
Skovmænd.....	1089	1071	+ 18
Rovere.....	580	620	÷ 40
Førere og hjælpere.	2766	2725	+ 41
	22161	21804	+ 357

Et regnfyldt og koldt spejdervejr prægede WAKAMBAEN

- men humøret var højt - og udholdenheden god

Da de 59 patruljer ankom til Zululand — eller Wakambaland, som Baloo digtede, regnede det, og da man igen drog af sted, styrtregnede det, så ingen, der kom med ekstratog fra Fredericia, var tørre, men humøret var højt, og det var det hele lejren igennem — uanset vejrgudernes angreb på det gode spejderhumør.

På den højtbeliggende lejrplads sydvest for Aabenraa var en mægtig tipi, lejrens vartegn, og i et hyggeligt hjørne havde Zuluhøvdingen Tal-Hajus sin landsby med Zuluhytter og »vaskeægte« Zuluer med asagejer og lyst hår. Tal-Hajus blev

lejrens populæreste mand — Zuluhøvdingen, som de 59 spejderpatruljer var taget ned for at hjælpe, — lejrens stærkeste kraftkarl.

Og så slog man lejr ud for landsbyen — 59 patruljer, hver med sin lejrplads med fine og solide lejrarbejder, som vi kender dem herhjemme og om aftenen samledes man omkring lejrålet — tændt af Tal-Hajus i fakkelskær til dunkende tam-tamers lyd — og så var stemningen der.

Næste morgen fortsattes lejrindretningen, så den hvide mand kunne tilbringe nogle hyggelige dage i selskab med zulustammen. En kon-

Der blev ikke meget tilbage —

kurrence løb af stabelen for at kåre den bedste patrulje, man hyggede sig, samledes igen til lejrål, sang sig sammen og så med stilfærdig hygge frem til næste dags program med meldingsstafetløb, hemmelige konkurrencer o.s.v., men sådan skulle det ikke gå.

Tal-Hajus og hans medicinmand — den flot udstyrede, kulsorte, slanke, flotpåklædte fyr — blev rasende uenige. Ikke ville medicinmanden tillade de hvide at betrede stammens jord og røve guld fra den. Uenigheden fik en dramatisk afslutning ved lejrålet, og medicinmanden søgte ene — (eller havde han hjælpere?) — til den mørke jungle — men vi hyggede os videre. Så var han væk.

Men næste morgen vendte han frygtelig tilbage, angreb Zululandsbyen, mens de hvide holdt morgenparade, afbrændte en hytte og angreb en guldtransport i junglen. Høvdingen rasede, og 60 hårdtsærede Zuluer jamrede sig og skreg fra junglen om hjælp.

Den hvide lejrledelse var hurtig — meldingsstafetløb og hemmelig opgave røg i luften — ilden slukkedes, og de 60 sårede fik første hjælp og blev transporteret til nødlazarettet i køkkenet, og så begyndte den store eftersøgning efter medicinmanden og hans hjælpere. Pa-

*Zuluhøvdingen
Tal-Hajus
(til venstre)
med nogle
af sine mænd*

trulje efter patrulje drog af sted — efter hurtig pakning og i iltempo — gennem Zululand. 30 timer efter vendte de tilbage, efter at have forceret søer, floder, urskov, bjerge og have overnattet i den mørke jungle uden telte og med kun en anelse kanin at stege. Overalt mødtes Zuluer — men var de ven eller fjende? Hvor kan en hvid mand se det?

Dog lykkedes det de fleste udsendte patruljer at finde guldet, så det meste af det blev bjerget til Tal-Hajus, der rørt takkede for hjælpen. Men hvor var stammens helligdom?

Den blodrøde assagej????

Ingen vidste det — ingen uden medicinmanden i den mørke jungle kunne vide det. Høvdingen var nervøs — den hvide mand tog det roligt og kunne endnu om aftenen samles til hyggeligt samvær omkring bålet flammer. — Og så —

lød medicinmandens stemme fra luften — klart, højt og tydeligt kom stemmen fra junglens indre — højt svævende fra trætoppene:

— Jeg giver jer endnu en chance for at finde den blodrøde assagej, hvide mænd. Men — kun de hurtigste og modigste vil finde den. — Er I modige, I hvide mænd, haaah!! Lad mig se — ha — ha — ha — hah!

Og så begyndte jagten i nattens mørke, blandt brændende bål i junglens indre — regnen strømme-

*Zuluhytten brænder
efter
medicinmandens
angreb
på landsbyen*

de ned — hidkaldt af medicinmandens trolddomskunster — tamtamers hule buldren lød gennem den regntunge og mørke skov — afbrudt af hæse skrig fra medicinmandens hjælpere.

De modige mænd trodsede enhver fare — og nåede ved midnatstide frem til det hellige tempel i skovens inderste dyb — ad veje med lysende skeletter, raslende buske, hæse skrig og flyvende fosforlysende spyd. Man samledes og ventede

i stilhed. To flammende bål forkyndte stedet — ellers var alt ro. Kun tempelvogterens langsomme bevægelser sås. Men så kom — i fakkelskær — den fornemme medicinmand, og mens bålene blussede i blå og rødt, forkyndte han med høj stemme, hvem der fremover skulle eje stammens helligdom — den blodrøde assagej — og så forsvandt han stille i den mørke jungle, og et jubelråb hilste Tal-Hajus. Wakambaen var slut.

Wakambaens resultater . fortsat fra side 122

Division	trup	patrulje	tikamp	spare-time	nallob	lejrspor	turn-out	hike	total	nr.
Vesterbro	3. Vesterbro	 Mår	26	11	20	93	42	81	273	
Vesterhav	Sct. Nicolaus	 Hjorte	31	6	9	84	56	102	288	
Vestsjælland	Asser Riig	 Bjørne	33	9	13	74	42	101	272	
	Asser Riig	 Lynet	32	13	13	97	42	107	304	
Vestjyds	1. Struer	 Egern	28	6	18	109	56	108	325	14
Østerbro	1. Østerbro	 Egern	8	7	12	90	42	104	263	
	5. Østerbro	 Viber	35	7	24	88	42	78	274	
Østfyn	Peter Bredahl	.. Pirater	46	5	8	65	42	87	253	
	Peter Bredahl	. Sjøgutter	16	6	13	68	42	104	249	

Patruljemøde, den 14. August. 1953.

Aften blev det afskedsaften for Ole, der jo den sidste aften i sommerlejren blev overflyttet til skovmandspatruljen. Til hans efterfølger har vi valgt Svend, der hidtil har været assistent og han har igen valgt Kaj som assistent. Mødet forløb sig som et rådsmøde. Ole var til stede i den første halvdel og efter at vi havde lagt vore økser omkring rådsilden, takkede Svend Ole for hans P.F. tid og vi overrakte ham vort hemmelige patruljetegn - en speciel flettet snor, som kun vi kender betydningen af. Ole bærer den fremover i lommen, og kan komme til patruljemøder, hvis han er i besiddelse af den.

Så gik Ole - og under forsæde af Svend gik vi til sager. Kaj var jo udpeget til P.A., Steen blev materialeforvalter, som

kok i stedet for Kaj udpegede vi Viggo, som nu må se at lære det, jeg beholdt jobbet som krønikeskriver, mens Søren, der endnu ikke har haft noget job, blev skatmester og således skal sørge for pengekassen.

Vi har allerede udsøgt os to ulve af dem, der nu rykker op, og Svend skal nu prøve at overtale vor tropsfører, Jørgen, til at vi må få dem.

Af Falkepatruljens krønike

Lars

Tikki fortæller om sommerlejren

Lørdag den 27. juni drog 13 ulve fra Haderslev til Knudsborg for at ligge i sommerlejr. Trods varmen cyklede vi derned, men havde fået Falck til at køre vor bagage. Efter at vi var inddelt, fik vi lov til at gå ned og bade. Vi skulle gå gennem en skov. Det tog 10 minutter, men så skulle vi igen gå næsten en kilometer ud i vandet, før det gik op til halsen. Derfra gik vi hjem og redte vore køjer, og vore førere slog deres telte op. Vor bande hed Bøflerne og vi lavede en bande-sang, der lød:

Vi er raske drenge,
vi er altid hjælpsomme
og er altid flittige,
for vi er af bøffelbanden.

Den kan synges på melodien:
»Jeg vil sjunge om en helt«.

2. dag.

Næste morgen blev vi vækket kl. ca. halv syv. Jeg stødte hovedet, da jeg stod op, for vi sov i nogle jernbanevogne, og jeg lå i øverste køje. Vi hejste først flaget og spiste morgenmad, der bestod af havregryn eller havregrød og mælk. Jeg var på vandholdet og skulle hente vand på en gård 400 meter fra lejren. Jeg kan ikke huske, hvad vi fik til middag, men Klaus og Jumbo lavede den. Om aftenen havde vi lejrball og 3. og 4. dag gik omtrent på samme måde. Vi begyndte at tage duelighedstegn og havde besøg af KFUM-spejderne fra Esbjerg, der lå i lejr på Philipsborg. Vi havde stort ball og underholdt dem med sange og sketches. Inden de gik hjem fik de the og kiks.

5. dag var der forældredag. Den morgen hjalp jeg med at smøre brød. Om middagen fik vi pølser og kartoffelsalat. Jeg var oppe at hente min mor ved rutebilen, og Stens far kom med sodavand til os alle. Vi tændte bålet, og forældrene måtte også frem på scenen og underholde. Kl. 10 tog forældrene så hjem.

Den 6. dag så vi mellem nogle bregner et lille kid og et stykke derfra dets mor. Vi havde fodboldkamp med de grønne spejdere, men tabte 12—0, men de var også meget større end os.

Den 7. dag bagte vi snobrød. Det tog lang tid, da bålet ikke rigtigt ville brænde og den 8. dag var sidste dag. Bøflerne blev bedste bande og Mikko lejrens bedste ulv.

Tikki.

10 ulve

fra Sct. Jørgens flok i Holstebro gennemførte i april måned deres 30 km vandring.

43 ulve fra 5. Østerbro

startede på pinsetur i en flot bus medbringende 2 madekspert, 10 kg havregryn, 25 kg kartofler, 7 kg medister, 10 rugbrød og 5 sigtebrød, og det blev en vellykket pinselejr med opdagelsesture i skoven, lejrball, og flagparade med blåmejsler fra Virum. Den ene dag udklædte alle sig som tapre indianere, der blev anlagt krigsmaling og fjerprydelser hentet frem fra rygsækken. Man byggede hytter, dansede krigsdans, snittede totempåle og lavede buer og pile. Det blev en fin dag.

Alle tolv

Nathoo, BF Jørn Schlichting,

1. Vesterbro flok.

Bæver, BF Flemming Becker,

4. Brønshøj flok.

Thokis, BF Stig Witthus Erichsen,

2. Frederiksberg flok.

Kim, BF Bo Holte,

2. Frederiksberg flok.

Erik Andreasen,

Knud den Stores flok, Alborg.

Tikki, BF Hans August Brohweder,

2. Haderslev flok.

Fox, BF Klaus Petri Tønnesen,

2. Frederiksberg flok.

Knud Simonsen,

7. Odense flok.

Ole Olesen,

7. Odense flok.

Rask

ulveunge

En ulveunge, Henrik Wörts, fra 1. Herlev flok har fået broncemedaljen for rask død.

I vinter, da der var is på en lille sø i nærheden af hans hjem, kom han sammen med en ulvekammerat forbi søen og så en jævnaldrende dreng gå gennem isen.

Henrik var klar over, at det ikke kunne nytte at gå på isen, for så ville han sikkert også selv falde igennem.

Han mavede sig derfor ganske forsigtig hen mod drengen, som det lykkedes ham at få op på isen. De to ulve fulgte ham derefter hjem, så han kunne komme i seng og blive varm igen.

Det var fornuftigt og rask optræden af de to ulve.

Med ulvehilsen,

Strix.

Et Sct. Hansaften digt.

Ulveunge Hans Chr. Nørgaard, 1. Åbenrå flok har sendt Magasinet nedenstående Sct. Hansaften digt, som han har digtet efter Sct. Hans aften.

Sct. Hans

Når svalen kvadrer aftensang til bælets røde skær, er natten kort og dagen lang og luften er så sær. For vinden synger vejrets sang og går til alle sider og heksen, som der var engang på kosterkaftet rider. Så stopper hun på Bloksbjergs top og standser alle vinde, og kigger højt i luften op, om skyer er at finde. Hun finder en og kravler op og spejder mod sin fjende, hun kigger ned og gør et hop, hun gør vel også trende, for hun har set sin bedste ven en trold med horn i panden. Men da går frem en ungsvend de ser og på hinanden, og hun blir rød, ja, ganske hed, Sct. Georg, det er manden, og sværdets skarpe klinge bed, som Hejd med blod på tanden. Da fly den heks med lynets kraft, med krigens nød og fare ej længe Danmark fred har haft, men længe skal den vare.

Zimba fra Robin Hood flok foran sin navnebrøder i Zoologisk have

Lyt, oh ulve!

Ja, nu skal I lytte, for nu kan du købe Junglebogen, så du selv kan læse om livet i junglen.

„I morgen“ kommer aldrig

Kære ulve!

I kender alle det, at vi siger: »Det vil jeg gøre i morgen«. Ja, det er en meget god undskyldning.

Min mor bad mig engang gå på biblioteket og aflevere en bog, jeg havde lånt, men jeg sagde til hende: »Det vil jeg gøre i morgen«.

Og så sagde hun: »I morgen kommer aldrig«.

Jeg forstod nu ikke rigtigt dette her og snakkede med min onkel om det. Han forklarede og forklarede, og jeg blev lige klog. Og da han bad mig hente noget hos en bekendt, sagde jeg: »Det vil jeg gøre i morgen«.

Men jeg tænkte nu alligevel på det, og næste morgen sagde jeg til ham: »Nu er det i morgen, og jeg skal nok hente det til dig«.

»Nå«, svarede han, »men nu er det i dag og ikke i morgen«.

Og så tror jeg, at jeg forstod, hvad han mente.

— — —

Der er mange mennesker, der altid ser frem til »i morgen«. I morgen vil jeg grave haven, i morgen vil jeg hente bogen, i morgen vil jeg putte brevet i postkassen, i morgen vil jeg ikke slå lillesøster osv. — Men »i morgen« kommer aldrig, og alt det, man gerne ville gøre, bliver ikke gjort.

Et menneske, der siger »i morgen«, kunne vi næsten kalde for »I morgen Jens« — »I morgen Søren« — eller hvad han nu kan hedde. Men »I morgen« får aldrig noget gjort — eller gjort noget færdigt. Han får aldrig taget noget duelighedstegn eller nogen stjerne.

Men vi andre, vi gør det straks — ikke?

spejder, der arbejder med dem, eller gør sit bedste for ikke at sige »det gør jeg i morgen«.

Gråuly.

Fortsat fortælling af Peter Tini

Tegninger: Thora Lund

Blandt bueskytter i den grønne skov

Robin Hood drengene, der alle gik i den almindelige kommuneskole, havde længet drillet drengene fra den »fine« skole, men disse sidste havde ikke kunnet finde ud af, hvor Robin Hood drengene havde deres tilholdssted, men nu havde de omsider hittet ud af, at de holdt til i Bregneborgskovene og i dag drog de af sted for at hævne.

Samme dag havde Robin Hood drengene bueskydningskonkurrence ude ved deres hule. Som mål havde de opstillet et udstoppet egern,

og efter tur afskød de hver 10 pile mod det lille mål. Der faldt mange helt gode skud. Lille John havde afskudt en mesterpil, der ramte egernet lige i brystkassen og satte sig fast i en træstamme bag ved dyret. Just som de står og beundrer dette Pletsrud, som ingen kunne overgå, kommer pastor Fugl gående, også han beundrer træfferen og beder om lov til selv at forsøge. Han låner Lille Johns Bue, spænder strengen og afskyder en pil, der synger gennem luften. Alle styrter hen for at se, hvor den ramte, men ingen kan finde den. De skal lige til at slå sig til tåls med, at det var en forbier, da de pludselig finder pilen. Den havde boret sig ind i bagenden af Lille Johans pil og næ-

sten spaltet denne i to dele. Der blev stor begejstring, og efter dette skud blev pastor Fugl straks æresmedlem af banden, hvad pastor Fugl ikke havde noget imod.

Da disse ceremonier var forbi, kom pludselig en dreng fra banden løbende, han havde været opstillet som vagtpost, da man ventede, at der ville ske noget i dag. Han fortalte, at 15 drenge inde fra byen var på vej ud imod skoven. De så meget krigeriske ud, og man kunne vente sig alt. Der blev straks blæst alarm. Nu skulle der åbenbart ske noget alvorligt. Pastor Fugl, der nødtigt ville blandes ind i noget, trak sig tilbage, og drengene holdt krigsråd. Helt rolige var de ikke, for de var kun 9 mod de andre formodede 15 drenge.

Man enedes om at lokke fjenden, som de kaldte »Borgerbevæbnningen«, i baghold i og omkring hulen. Indtil de nåede frem, ville banden holde sig i skjul i det tætte krat bag ved hulen. Robin Hood klatrede op i et træ for at holde udkig. Bedst som han sidder og spejder, ser han i det fjerne en flyvemaskine nærme sig i en mærkelig urolig flugt. Hans skarpe øje ser snart, at det er en dansk rutenflyver. Den begynder at dale for lidt efter med et brag at lande på den lille slette foran drengenes hule. Maskinen kom ikke noget til. Kun understellet brød sammen ved landingen. Nu sker der noget meget mystisk, baglæns stiger ud af maskinen 3 maskerede velklædte herrer, hver med sin revolver i hånden, som de alle retter mod flyvemaskinen. Robin Hood formoder snart, at det må være forbrydere, og han er i stærk tvivl om, hvad han skal gøre. Lydløst kravler han ned fra sit træ og lister hen til Lille Johan, der også med rædsel har set, hvad der er sket. Han siger med sagte stemme et par ord til Lille Johan, hvorefter denne sigter mod den ene af forbryderne med sin bue. Lidt efter rammes forbryder nr. 1 af en pil lige bag i, så at han farer op med et hyl og taber sin revolver og stønner af smerte. I det samme sigter Lille Johan mod forbryder nr. 2 og skyder hatten af ham. Også han bliver forvirret. Han siger noget til forbryder nr. 3. Denne smækker døren til flyvemaskinen i med et knald og afsted løber de, alt hvad remmer og tøj kan holde.

Robin Hood udstøder sit kaldesignal. Snart samledes hele banden omkring ham. Borgerbevæbnningen, der jo på afstand har set nødlændingen, kom nu også frem, drevet af menneskelig nysgerrighed. Robin satte dem alle ind i sine oplevelser, og under hans førerskab begyndte de nu at jage de tre bortrømte forbrydere. Her kom Robin Hood-bandens stedkendskab rigtig til gavn.

Pastor Fugl var også kommet frem. Han havde jo også set flyverens landing. Sammen med Lille Johan gik han hen til maskinen, hvor de rejsende begyndte at stige ud. De så alle blege og oprevne ud.

De fortalte, at forbryderne med revolver i hånden havde udplyndret dem og tvunget føreren til at lande midt i den øde skov. Inde i maskinen lå radiomekanikeren med et skud i benet, som han havde fået, da han havde søgt at gøre modstand. Forbrydernes udbytte havde været meget stort, da der med denne maskine havde været en stor pengetransport. Pastor Fugl fortalte de nødstedte rejsende om drengene, der søgte at fange de flygtende forbrydere. Dette ængstede de rejsende, da de jo havde bitter erfaring for, at forbryderne ikke gik af vejen for at benytte deres skydevåben, hvis det gjaldt deres frihed og »næringsvej«.

Det viste sig dog snart, at der in-

gen grund var til ængstelse. Noget efter kom drengene tilbage i tre grupper. Hver gruppe med sin forbryder. Alle så slemt forslåede ud med rifter og blå øjne. Det var gået ud over såvel drengene som forbryderne, men stolte var alle drengene trods deres tilstand. Det var lykkedes drengene at jage de tre skurke ind i et krat med brændenælder og Tjørn. Forsynet med køller op kæppe havde de trængt sig ind på forbryderne og afvæbnet disse ved at prygle løs på dem. Til sidst havde de måttet overgive sig.

Passagererne fra flyvemaskinen sørgede for, at de tre forbrydere blev låset inde i flyverens bagagerum. Efter at have takket drengene for deres hjælp begav de rejsende med flyveren i spidsen sig på den lange travetur ind til Thorskøbing for at fortsætte den afbrudte rejse, denne gang med jernbanen. Alle havde fået de stjålne værdisager uskadt tilbage. Politiet hentede med det samme de tre forbrydere fra flyvemaskinen og sørgede for, at den sårede mekaniker kom under lægebehandling på byens hospital. De tre forbrydere var politiet svært glade for. De var tre gode kendinge af politiet, der alle havde et langt synderegister bag sig.

Men ude i skoven, der var smuk og grøn med fuglesang, stod Robin Hood-bandet og Borgerbevæbnningen og skulede til hinanden. Efter de nervepirrende oplevelser havde ingen lyst til at genoptage striden. Men hvem skulle sige det mæglende ord? — Det gjorde pastor Fugl, han sagde stilfærdigt til dem, at han syntes, de skulle grave stridsøkse ned.

Det var de ord, der skulle til. Resten af forårs søndagen tilbragte Borgervæbningen og Robin Hood og hans mænd med munter leg og spændende konkurrencer. At pastor Fugl var det muntre midtpunkt i denne glade forsamling, behøver jeg vel ikke at fortælle.

Flyvemaskinen blev liggende en ugestid i skoven, inden den var flyveklar igen. Alle drengene fik megen hæder af deres tyvejagt. De fik en stor dusør af politiet og fra de bestjålne passagerer til deling. Også de tre forbrydere fik noget ud af oplevelsen i den grønne skov. — De fik hver 6 års tugthusstraf.

SPEJDER TIDENDE

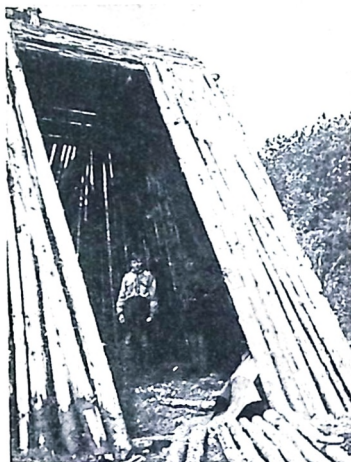
SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Lappekåte i Vester Hassing.

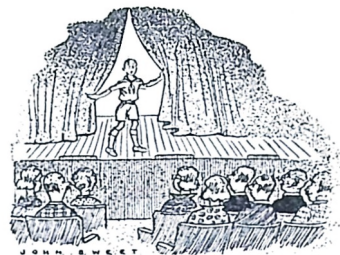
I juni måned indviede troppen i Vester Hassing deres nye troppshytte, der er en tro kopi af en rigtig lappekåte, som man selv har bygget. Den er 22 meter i omkreds og godt 3 meter høj. Der er bålsted på gulvet og røghul foroven.

Troppen foran den færdige kåte

Her kan du se konstruktionen

Vi holder nu en lille pause, mens vi finder på næste nummer

Skjalm Hvides division holdt divisionsturnering i Bededagsferien ved Holbæk. 2. Valdemar Sejrs trop vandt rævehalen, og Bamserne, 1. Valdemar Sejrs trop vandt vildsvinetanden.

1. Brønderslev trop har i sommer gennemført en bustur gennem Nordtyskland.

Odense divisionen lavede i maj måned en udstilling af Odense-patruljernes kipanda-opgaver. Den vakte stor interesse blandt spejderinteresserede og fik et godt besøg.

3. Charlottenlund trop

har erhvervet sig en grund ved Kildegårdsvej, hvor man agter at opføre et troppshus.

I Himmelekspressen

— et herberge for hjemløse mænd i København — indrettet i gamle jernbanevogne — gør nu 24 rovere skiftevis tjeneste.

Spejderne og DUI

i Middelfart fejrede Set. Hansbål i Kongebrokov i år med opførelse af et spil, »Degnens søn«. Det vakte stor interesse og mange, mange mennesker overværede den smukke aften, der sluttede med fakkeltog gennem byen. Her talte skoleinspektør Blåbjerg.

Mr. Ross Salmon, der er gammel spejder og bor i Devon i England, har inviteret 10 engelske skovmænd til at deltage i en lejr på hans gård, hvor man særligt vil øve sig på lassokast og ridning.

3 BØGER, DU IKKE MÅ GLEMME!

For patruljeførere
kr. 0,75

For skovmænd
kr. 2.25

For os alle
kr. 3,75

Mødeknapper.

En spejder har skrevet og spurgt, hvor man skal bære dem på uniformen. På bæltet — og ikke andre steder.

Spættepatruljer — se her!

På Præstesletten i Dyrehaven er der blevet fundet en patruljestander tilhørende »Spætterne«. Den er af mørkebrunt skind. På den ene side er spætten aftegnet i farver, og på den anden side står navnet »Spætterne« samt et betydeligt antal navne, hvoraf de mest ualmindelige er Bertel Kaalsund, Laurence Jacobsen og Bent Thyregod. Spættepatruljen kan få standarden igen ved at skrive til korpsskottoret.

bevægelsen er en vandrende bevægelse.

Esbjerg kolonne.

I dagene fra den 25. april til den 3. maj afholdt Dansk Arbejde en udstilling i Esbjerg, hvor der blandt andet var en ungdomsudstilling på Højsskolehjemmet. Esbjerg kolonne deltog i denne udstilling, hvor vi havde fået gårdspladsen til vores stand. På stenbroen havde vi ved hjælp af ca. 80 m² græstørv og mos, 30 grantræer, 4 birketræer m. m. fremtryllet et stykke ægte dansk natur, midt i hvilket vi havde lagt en lejrplads med telt, ildsted, spisebord, bro osv. Under hele udstillingen var der spejdere på pladsen.

De lavede blandt andet middagsmad, og om aftenen var der lejrball. Den sidste udstillingsdag fik vi den glædelige meddelelse, at vi havde vundet Ungdommens Fællesråd's vandrepokal med 24 points af 24 opnåelige.

Denne pokal skal vindes 3 gange for at blive fast ejendom, og vi kan oplyse, at den blev udsat i 1948, hvor vi blev nummer 2 med et halvt point efter De blå Pigespejdere.

Roverne

er begyndt at bruge en rover-tveje. Du kan se den på den lille tegning — en tvædtelt spej-derstav, der også mange steder i udlandet bruges af rovere. Den tvædelte stok er udtryk for »at flere veje fører til målet« og vandrestaven symbo-

Phillipinske spejdere i deres selvbyggede hytter. Prøv selv!

Brønderslev spejdere

gennemførte i sommer en tur til Tyskland, hvor man bl. a. lavede en hike med kort og kompas fra Sieber til Riefensbruck.

Grænsedivisionens

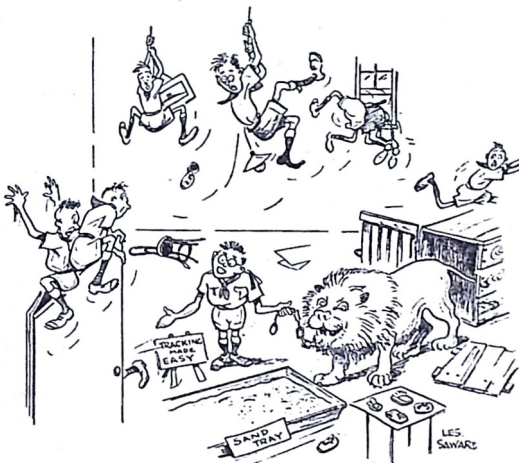
turnering fandt i år sted ved Åbenrå med konkurrencer i lejrspport, hvor der opnåedes fine resultater, natorienteringsløb, hike og madlavning. 1. Gråsten trop vandt rævehalen, og Egernpatruljen fra 2. Sønderborg nuppede vildsvinetanden.

Hollandske spejdere bygger et tårn

I Randers

findes en sammenslutning, der kaldes »Randers Spejderkolonnens Vennekreds«, der tæller mange spejderinteresserede medlemmer, der støtter spejderarbejdet i Randers med et årligt beløb. Der er lige udsendt et nummer af sammenslutningens blad, hvori man fortæller om spejderarbejdet i Randers.

— og så præsenterer vi — med tilladelse fra Zoologisk have — den afrikanske løve, så vi kan lære dens fodaftryk at kende.

Søspejder fra Sydafrika reparerer sejlet

Sydahavs divisionens turnering begyndte med et spændende 12 km langt spejderløb med fuld oppakning. Højdepunktet var en audiens hos kong Erik, der i dagens anledning var stået op af sin grav. Han sad i fornem rød klædning med store briller, store øren og sort skæg og tog imod patruljerne. Efter spejderløbet sloges lejr, og resten af dagene gik med mange forskellige konkurrencer. Pionerpatruljen, 1. Maribo vandt vildsvinetanden og 1. Nakskov rævehalen.

Roverne

i 1. Frederiksberg klan oplevede en interessant april måned, idet roverne var »ansatte på Frederiksberg brandstation og medvirkede ved forskellige natlige udrykninger, således bl. a. en falsk alarm kl. 4,30 og til en brændende madras en anden nat kl. ca. 3,00.

På en del af oplaget er der

trykfejl side 136

Baden Powells spejderbog
koster kun kr. **3,75**

**HUSKER DU
AT SENDE
MAGASINET
DINE FOTOS?**

Tordenskjold gæstede Nørrejydske division under divisionsturneringen i Frederikshavn i pinsen, og det var den spændende optakt til et natløb, hvorunder patruljerne måtte sejle rundt i havnen efter et hemmeligt kort i et hyttefad, en »flod« måtte forceres ved hjælp af en bådsmandsstol, og et sted måtte man skyde med brandpile.

Under turneringen holdtes en katastrofeføvelse, idet »en flyvemaskine styrtede ned, og en flok ulveunger kom til skade« — og spejderne måtte igang med første hjælp til de sårede. Bedste trop blev Jens Bangs trop, Ålborg — den bedste patrulje Bjørnen fra 2. Frederikshavn.

Spejder fra Fransk Ækvatorialafrika med
gstrizisk maultrommel

(Fot. Moser)

40 argentinske søfolk

besøgte grundlovsdagen Hillerød, og de Hillerødspejdere serverede for dem — en halv spidstegt okse.

1000 franske spejdere

fordelt i 25 troppe besøgte i sommer Rold skov. Besøgene var resultater fra tidligere jamboretter.

Nye roverklaner

oprettes stadigt landet over, således er der siden sidst oprettet klanner i Korsør, Vejle, 2. Nyboder, 2. Randers, Thisted, Vejle og Sundbyvester.

— og her havde vi affaldshullet

Du læste sikkert

i avisen, at en ekspedition for nogen tid siden besejrede Mount Everest, men du har sikkert ikke hørt, at to af ekspeditionens medlemmer var tidligere spejdere, nemlig fotografen Gregory, der har været ulv og spejder i Blackpool og Wilfred Noyce, der var en kendt spejderfører, der ofte har undervist spejdere i bjergbestigningskunst.

Stevns divisionens

turnering bød i år på lejrindretning, natlig skattejagt, tovtækning, spejderløb samt besøg på herregården Seinhuus, hvor man besøgte hestetutieret og maskinparken. Rævehalen tog 1. Faxe trop med hjem, og vildsvinetanden fik Bjørnene fra samme trop.

Ejer Bavnehøj divisionen

tog til turnering ved Munkebjerg ved Vejle fjord med 250 spejdere. 1. Juelsminde trop tegnede sig for en betydelig del af »sølvstøjet« og fik rævehalen med hjem, mens Uglerne fra Fæstningsdrengene i Fredericia fik vildsvinetanden.

De soto og Raleigh

patruljerne fra 11. Århus og en patrulje fra 3. Århus hjalp i deres pinselejr med at finde ud af, hvem der kunne være fisketyve i Stilling sø, hvor der ofte forsvandt fisk fra fiskernes net i nattens mørke.

Det lykkedes virkelig patruljerne at observere tyvene og deres båd, og efter alarmering af politi og lokale folk, lykkedes det politiet at anholde tyvene.

Sct. Hansaften

indviede Stærkodder trop i Odder deres nye trophus i Vejlskov.

Viberne, 1. Godthaab

har i foråret vundet en præmie, — en flyvetur til Malmø. På billedet ser du patruljen på Bultofta flyveplads.

En patruljetur.

Vi startede fra Hytten kl. 8,15 i fire hold. Vi skulle gå over til Ågabet, hvor en post lå oppe i et træ. Derfra løb vi hen til Dronningholm slotsruin. Der skulle vi tegne en grundplan over ruinen. Derefter løb vi ned til Sannerup mose, hvor vi skulle kaste med redningsreb. Så skulle vi gå efter savsmuldsforresten af vejen. På post 6 stod der, at vi skulle finde et tegn på et vildtlevende dyr. Så løb vi op til Rævegrav bakke, hvor vi skulle anlægge en forbindelse. Vi løb så hen til en åben plads, hvor vi skulle rejse et telt. Der spiste vi også. Så skulle vi lave en totempæl, som vi gemte i

Fra prøver og duellighedstegn

— kende forholdsregler mod vandskade

NYE DAVDE TIL TÆRES SIDEN

AVANDRINGER

60 km
Claus Nar trop
Ole Kjør Sørensen

1. Husum trop
PF Jørgen Nibe
Leif Mortensen
2. Århus trop
PF Ib Grodal
PA Bent Silg
PF Jørgen Endres
3. Odense trop
Carsten Nielsen
Niels Ib Hansen

75 km
1. Middelfart trop
Kjeld Rasmussen

90 km
Knud den Stores trop
SM Bent Thomsen
SM Per Hamann

100 km
Huronerstammen
Torben Skovgaard
John Heilmann
1. Middelfart trop
Kaj Jørgensen
Mogens Rømer
Jørn Viborg
Ib Rasmussen
Frede Mogensen

1. KL. SPEJDERE

1. Husum trop
PF Gunnar Svendsen
1. Nyboder trop
Carl Goldschmidt
PF Ole Ohlson
2. Århus trop
PF Ib Grodal

NØ VÆBNERE

Huronerstammen
John Heilmann
1. Rønne trop
PF Svend Krahll
PF Lars Hjorth
Set. Jørgens trop
PF Erik Flich
PA Poul Mygind Jensen

1. Husum trop
PF Gunnar Svendsen
1. Nyboder trop
PF Claus Torp-Petersen
PF Henning Gehrs
PF Leif Knudsen
PF Ole Ohlson
PA Gorm Nielsen
Peter Villads-Christensen

2. Århus trop
PF Hans Thøger Jensen
PF Jørgen Endres
PF Finn Baunsgaard
PA Bent Silg
2. Lyngby trop
PF Jens Kirkeby Hansen
PF Gunnar Kelsen

Tigertroppen
PA Joel Lyck Hansen

1. Frederiksborg trop
Jens Buch
Erling Schrøder

8. Århus trop
PF Jørgen Jakobsen
PF Benny Selander
PF Freddy Madsen

1. Randers trop
Per Albrecht
Ole Basbøll
Orkild trop. Svendborg
PA Ebbe Mørch
Islands Brygge trop
Ole Kirkegaard Jensen

Falkonertruppen
Niels Baunsgaard
Per Illum
Jens Peter Christiansen
Leif Schults
Niels Tuxen
7. Odense trop
Lars Hofmann
Flemming Hjørp Jensen

2. Viborg trop
Jens Houlberg
Svend Houlberg
PF Ole Amtorp
PF Jens Lauridsen
PA Hans Mørck
Rud Brøcker
Mogens Blokmann

1. KLASSE
1. Frederiksborg trop
Freddy Schrøder
Jørgen Bouet
Søren Holm

1. Randers trop
PF Chr. Tytschen
Orkild trop, Svendborg
Holger Christensen
PF Uffe Damgaard
Islands Brygge trop
PF Tom Larsen
Tigertroppen
PF Ernst Jensen

RIDDERE

1. Nyboder trop
PF Peter Würtz
PF Hans Peder Kofod Hansen
Carl Goldschmidt
1. Randers trop
Børge Mogensen
PF Torben Rasmussen
1. Børgense trop
PF Jørgen Andersen
7. Odense trop
H. Kingo Hansen

skoven. Senere kæmpede vi om at få den hen i teltet.

Viber, 1. Fr.værk.

En flot gave

har spejderne i Falsled fået — et helt hus i Stensgårdsskoven, som godsejer Th. Hansen har foræret troppen. De er nu igang med at restaurere det og indrette det til lokale.

Spejdernes og væbnernes

frivillige bloddonorkorps har, efter at mange andre end gamle spejdere og væbnere nu afgiver blod, ændret navn til »Danmarks frivillige Bloddonorkorps«. Medlemstallet er nu på godt 24.000, og der er siden

korpsen i 1932 blev startet (på foranledning af Det Danske Spejderkorps) afgivet ca. 60.000 liter blod. Også i Grønland er der oprettet bloddonorkorps.

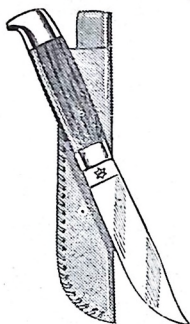
Kilometerpladerne

Kravene for disse vandringar ved et divisionschefsmøde blevet ændret, således at

45 km turen skal gennemføres indenfor 10 timer,
60 km indenfor 14 timer,
75 km indenfor 18 timer,
90 og 100 km indenfor 30 timer
(heri indbefattet en tvungen sammenhængende hviletid på mindst 6 timer).

SLIREKNIVEN

er spejdernes kniv

som tegningen
kr. 12,85

— til lands og til vands — uundværlig til alt friluftsliv. Den leveres såvel i rustfrit som ikke rustfrit *svensk knivstål* med skæfte af Riopalisander og i skede af prima kernelæder, håndsyet med nysølvråd.

Forskellige modeller 9,85 — 11,00 — 13,85

med merlespir
kr. 19,85

Depotet har den

Praktisk påklædning
til
skolebrug
og spejderture

Ninoflex
vindjakker

Buffalo
sko

er blevet meget populære på grund af den fortrinlige imprægnering, der tåler både vask og rensning. De er i en praktisk drapfarve og den moderne $\frac{3}{4}$ lange facon m. 4 lommer.

størr. 6—8 år	kr. 37,50
størr. 10—12 år	kr. 41,50
størr. 14—16 år	kr. 44,50
størr. voksne	kr. 58,50

er blevet de mest solgte sko til drenge i år. De er robuste og stærke og de har **Greyhound-Army**-såler med 90 dages garanti for gennemslidning.

størr. 30—32	kr. 37,50
størr. 33—35	kr. 39,75
størr. 36—39	kr. 43,25
størr. 40—42	kr. 45,75

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Redaktør: Erik Jessen.
•Troldehøj, Abenrå.

Spejdersport
Redaktør: Adjunkt Svend Ranvig.
Søgade 3, Sorø.

Nørre Farimagsgade 39
København K, telf. PALM 4526
Odense: Klostervej 10, telf. 12.418
Ålborg: Kong Hansgade 1, telf. 8370
Århus: Frederiksgade 69, telf. 3 36 13
Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor
Fiolstræde 19, København K.
Telefon PALM 5711. Kontortid kl.
8—16, lørdag kl. 8—12. Giro 2204

Begge blades ekspedition:
Korpskontoret.